

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในความซาบซึ้งของโชคหลายล้านเท่าของการเป็นลูกของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ ลูกได้รับมรดกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงไม่มีความไม่ชอบหรือเกลียดชังศาสนาใดๆ?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆ รู้จักเมล็ดและต้นไม้ ลูกรู้ว่านี่คือต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกมนุษย์ แต่ละคนมีบทบาทของตนเองอยู่ในตัวเขา นักแสดงในละครก็ไม่มี ความเกลียดชังกันและกัน ลูกรู้ว่าลูกมีบทบาทของนักแสดงเอกชายและหญิงในละครนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถเห็นความสุขที่ลูกเคยเห็น ลูกมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกคือผู้ที่ปกครองทั้งโลก

โอมซานติ จากการพูดว่า “โอม ซานติ” ความรู้ทั้งหมดที่ลูกได้รับควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้อะไร? นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ที่ซึ่งเรียกว่าเป็นต้นกล้าปะด้วยเช่นกัน ต้นไม้นี้มีการสร้าง, การบำรุงรักษาและการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไรทั้งหมดนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก เช่นที่, นั่นคือนั่นไม้ที่ไม่มีชีวิต ดังนั้นนี่คือนั่นไม้ที่มีชีวิต ผู้เป็นเมล็ดมีชีวิตเช่นกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญท่านว่า ท่านคือสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต นั่นคือท่านกำลังอธิบายตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของทั้งต้นไม้นี้แก่พวกเรา ไม่มีใครรู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน ลูกควรจะรู้ถึงหน้าที่การงานของประชาบิดาบรรพมาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถจดจำบรรพมา เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน ในอัสเมียร์พวกเขาที่มีวัดที่สร้างให้แก่บรรพมา พวกเขาพิมพ์รูปภาพพระมูรติที่ซึ่งพวกเขาให้แสดงให้เห็นบรรพมา, วิษณุและชางก้า พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อเทพบรรพมา ลูกๆ รู้ว่าลูกไม่สามารถเรียกบรรพมาว่าเป็นเทพในเวลานี้ เมื่อท่านกลับมาสมบุรณ์พร้อมแล้วท่านนั้นที่จะสามารถเรียกท่านว่าเป็นเทพได้ ท่านกลับมาสมบุรณ์พร้อมและไปสู่อณาเขตที่ละเอียดอ่อน บาบาพูดว่า พ่อของลูกชื่ออะไร? ท่านถามใคร? ท่านถามดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า บาบาของเรา ผู้ที่ไม่รู้ว่าใครพูดสิ่งนี้ก็ไม่สามารถถามคำถามนี้ได้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าทุกคนมีสองพ่ออย่างแท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกๆ ต้องเข้าใจว่านี่คือพาหนะของชีพบบา บาบานั้นให้ความรู้แก่เราด้วยพาหนะนี้ ประการแรก นี่คือนพาหนะของพ่อบรรพมาที่มีร่างกาย ประการที่สองเป็นพาหนะของพ่อทางจิตด้วยเช่นกัน คำยกย่องของพ่อทางจิตคือ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ ก่อนอื่นสิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหา ดวงวิญญาณไม่ได้ร้องเรียกหาเมื่อพวกเขาบริสุทธิ์ เขากร้องเรียกหาเมื่อเขาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้เข้ามาในร่างนี้ ลูกต้องไม่ลืมว่าเวลานี้ลูกเป็นของท่าน นี่ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของโชคหลายร้อยเท่าแต่เป็นโชคหลายล้านเท่า แล้วเหตุใดลูกจึงลืมพ่อนั้น? พ่อมาในเวลานี้ นี่คือนี่สิ่งใหม่ มีการฉลองชีพแจนตีปีละหนึ่งครั้งทุกปี ดังนั้นท่านต้องมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นอย่างแน่นอน ลักขมีและนารายณ์อยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นในเวลานี้ ดังนั้นลูกควรจะอธิบายว่าพวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ จากการเป็นผู้ที่มี 16 องค์ พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มี 14 องค์ ต่อมาก็ 12 องค์ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้อย่างนี้ โลกใหม่เรียกว่าเป็นยุคทอง ที่นั่นทุกสิ่งใหม่ ชื่อของศาสนาเทพก็ได้มีการกล่าวถึงเช่นกัน เมื่อเหล่าเทพไปสู่นทางบาปพวกเขาก็ไม่สามารถเรียกว่าใหม่และไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นเทพ ไม่มีใครจะพูดว่าพวกเขาเป็นของราชวงศ์เทพ หากพวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นของราชวงศ์นั้น เหตุใดพวกเขาจึงยกย่องเหล่าเทพและดูหมิ่นตนเองเล่า? เมื่อพวกเขาร้องเพลงสรรเสริญ พวกเขาต้องพิจารณาว่าเหล่าเทพบริสุทธิ์อย่างแน่นอนและพวกเขาเองไม่บริสุทธิ์ ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ผู้ที่บริสุทธิ์ในตอนแรกคือผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนมีชั้นเรียนที่ตามลำดับกันไปของชั้นหนึ่งและชั้นสอง ฯลฯ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูก และเหตุนี้เองพ่อจึงมา ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีความจำเป็นอะไรสำหรับพ่อที่จะมาที่นี่? ผู้ที่ไม่ใช่กูรู, ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, หรือบุคคลที่ยิ่งใหญ่ใด ฯลฯ นี่คือการร่างกายมนุษย์ธรรมดาและร่างเก่าในนั้น พ่อเข้ามาในตัวเขาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ไม่มีคำยกย่องอื่นใดของผู้นี้ ชื่อของเขาได้รับการประกาศเกียรติคุณเมื่อพ่อเข้ามาในตัวเขา ไม่เช่นนั้นแล้วประชาบิดาบรรพมาจะมาจากที่ใด? ผู้คนมีความสับสนอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแก่ลูกเพราะนี่คือวิธีที่ลูกจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ใครคือพ่อของบรรพมา? ชีพบบาคือผู้สร้างของบรรพมา วิษณุ และชางก้า ดังนั้นสติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปเบื้องบน นี่คือนี่สิ่งสร้างของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยในดินแดนสูงสุด หน้าที่การงานของบรรพมา วิษณุ และชางก้า นั้นแยก

จากกัน เมื่อมีคน 3 หรือ 4 คนในกลุ่ม หน้าที่การงานของแต่ละคนนั้นก็แยกกัน บทบาทของแต่ละคนก็แยกกัน มีดวงวิญญานนับล้านๆและบทบาทของแต่ละคนก็แยกกันจากบทบาทของผู้อื่น สิ่งที่มีศรัทธาเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ มีมนุษย์มากมาย เวลานั้นวงจรจะจบสิ้น เป็นเวลาสุดท้าย ทั้งหมดจะกลับบ้าน และแล้ววงจรต้องซ้ำรอย พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สิ่งใหม่ ท่านพูดว่า พ่อได้อธิบายแก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน พ่อน่ารักมาก ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นด้วยความรักเป็นอย่างมาก ลูกคือลูกที่น่ารักของพ่อ ลูกได้จดจำพ่อ ในตอนแรกทุกคนกราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียว ไม่มีเรื่องของความแตกต่างใดๆ เวลานั้นมีความแตกต่างอย่างมาก บางคนเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของราม และคนอื่นเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะ เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาของรามจตุรูป ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะก็ปิดจุกของตนเอง พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆเช่นนั้นในคัมภีร์ คนหนึ่งจะพูดว่า “พระเจ้าของฉันยิ่งใหญ่กว่า” และอีกคนหนึ่งพูดว่า “พระเจ้าของฉันยิ่งใหญ่กว่า” พวกเขาคิดว่ามีสองพระเจ้า เพราะเป็นสิ่งที่ผิด ทุกคนจึงมีการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม พ่ออธิบายว่า ลูกๆความเลื่อมใสศรัทธาคือความเลื่อมใสศรัทธา และความรู้คือความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ที่เหลือทั้งหมดคือมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา การหลุดพ้นได้รับโดยผ่านความรู้ เวลานั้นลูกๆได้กลายเป็นผู้ที่มีความรู้ พ่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองและของทั้งวงจรแก่ลูกแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ลูกคือผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ไม่มีใครสามารถเรียกตนเองว่าเป็นพ่อสูงสุด คนที่รู้จักที่ดีก็จะเข้าใจว่าเป็นละครที่ใหญ่โตเพียงใด นักแสดงทั้งหมดในละครก็เล่นบทบาททั้งหมดที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเรา บทละครเล็กๆเหล่านั้นสูญสลายขณะที่ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ไม่มีวันจบสิ้น ดวงวิญญานที่แสนเล็กเช่นนั้นได้รับบทบาทที่ใหญ่เช่นนั้นของการได้รับร่างและการจากร่างและการเล่นบทบาทของเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ หากลูกบอกสิ่งนี้แก่ผู้นี้(บราห์มา)เขาก็จะมีสาวกคนอื่นๆด้วย จะมีประโยชน์อะไรที่มีสาวกเพียงคนเดียว? สาวกคือใครบางคนที่ทำตามได้อย่างสมบูรณ์ เครื่องแต่งกายของผู้นี้ไม่ได้เป็นเหมือนของพวกเรา ใครจะพูดว่าเขาเป็นสาวกของพวกเรา ที่นี้พ่อนั่งและสอนลูก ลูกต้องทำตามพ่อผู้เดียวเท่านั้น เช่นที่มีชบวนแห่ พวกเขาพูดถึงชบวนแห่ของชีวา บาบาสพูดว่านี่คือชบวนแห่ของพ่อ ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาและพ่อคือพระเจ้า ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว บาบามาเพื่อตกแต่งประดับประดาลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกควรมีความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้ถึงตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ และดังนั้นลูกจึงได้รับอาณาจักรที่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า พ่อมาในเวลาสุดท้าย ลูกเรียกหาพ่อให้มาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองที่พวกเขาเรียกพ่อว่าความตายที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน มีวัดที่สร้างให้กับความตายที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน ลูกสามารถเห็นวัดแห่งความตาย ชีวาเรียกว่ากาฬ(ความตาย) ผู้คนเรียกหาพ่อให้มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ พ่อพาดวงวิญญานกลับไปกับพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อพาดวงวิญญานมากมายกลับบ้าน ความตายที่ยิ่งใหญ่จะทำให้ดวงวิญญานทั้งหมดบริสุทธิ์และสวยงามและพาพวกเขากลับไปกับท่าน เมื่อลูกกลับมาสวยงามพ่อก็จะพาลูกกลับไปกับท่านในตักของท่าน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็จะต้องมีการลงโทษ หากบาปยังคงเหลืออยู่ก็ต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ มีความแตกต่าง แล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า ลูกๆที่แสนหวานจงกลับมาอ่อนหวานมากๆ ทุกคนพบว่ากฤษณะอ่อนหวานมาก ผู้คนก็ไถ่เปลวให้กฤษณะด้วยความรักอย่างมาก เมื่อพวกเขาเห็นเด็กน้อยกฤษณะในขณะที่เข้ามาหา พวกเขาก็นำกฤษณะมาไว้ในตักของพวกเขาทันทีและให้ความรักอย่างมากมายแก่เขา พวกเขาไปยังดินแดนสุขาวดี ที่นั่นพวกเขาได้เห็นกฤษณะในรูปที่มีชีวิต เวลานั้นลูกๆรู้ว่าดินแดนสุขาวดีกำลังจะมาถึงอย่างแท้จริง เราจะกลายเป็นสิ่งนี้ในอนาคต คำกล่าวหาทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำต่อกฤษณะนั้นเป็นสิ่งที่ผิดก่อนอื่นใดลูกควรจะมี ความซาบซึ้ง ในตอนเริ่มต้นลูกมีนิมิตมากมาย และดังนั้นในเวลาสุดท้ายด้วยลูกก็จะมีนิมิตมากมายเช่นกัน ความรู้ที่นั่นสนุกสนานมาก มีความสุขอย่างมากมาย ในความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีความสุขเลย ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่ามีความสุขมากมายเพียงใดในความรู้ พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ก่อนอื่นใดลูกๆควรมีความซาบซึ้งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อ ไม่มีฤษีหรือมุนีใดสามารถให้ความรู้นี้ได้ กูรูทางโลกก็ไม่สามารถแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ใครได้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นกูรูและพูดว่า โอดวงวิญญาน โอลูกๆ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูก พ่อมีการฝึกในการพูดว่า “ลูก ลูก!” พ่อรู้ว่าเหล่านี้เป็นสิ่งสร้างของพ่อ พ่อเห็นว่าท่านคือผู้สร้างของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และลูกทั้งหมดก็ได้รับบทบาทของลูก พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่าลูกได้รับบทบาทของลูกอย่างไร บทบาททั้งหมดนั้นลูกบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญาน ไม่มีมนุษย์คนใดที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะสามารถมีรูปลักษณ์เดียวกันกับรูปลักษณ์ของผู้อื่นได้ จะมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยอย่างแน่นอน แม้แต่วัตถุธาตุก็จะไปผ่านสภาพสาโต ราโจและตาโม รูปลักษณ์ของแต่ละชาติเกิดนั้นแตกต่างกันไป รูปลักษณ์ของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับรูปลักษณ์ของชาติเกิดอื่นได้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวัน ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้มีความสงสัยใดในพ่อ มีสองคำ “ศรัทธา” และ “ความสงสัย” พ่อหมายถึงพ่อ ไม่สามารถจะมีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆไม่สามารถพูดว่า

ลูกไม่สามารถจดจำพอได้ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกไม่สามารถมีโยคะ คำว่าโยคะนั้นไม่ถูกต้อง ลูกคือราชฤๅษี คำว่า “ฤๅษี” นั้นเป็นคำศัพท์สำหรับความบริสุทธิ์ ลูกคือราชฤๅษี และดังนั้นลูกก็จะบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อล้มเหลวเนื่องจากสิ่งเล็กๆน้อยๆ ลูกก็ไม่สามารถได้รับอาณาจักร และแล้วลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีการความสูญเสียเกิดขึ้นอย่างมากมาย สถานภาพตามลำดับกันไป สถานภาพของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับสถานภาพของอีกบุคคลหนึ่งได้ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกๆจึงมีความสุขอย่างมาก เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของพ่อ ดังนั้นลูกก็มีความรู้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจผู้เป็นเมล็ดและต้นไม้นี้คือต้นไม้โลกมนุษย์ การเปรียบเทียบสิ่งนี้กับต้นไม้ที่นั้นลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง สติปัญญาก็พูดว่าลำดับของศาสนาเทพดั้งเดิมคงที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเราได้หายไป แต่กึ่งก้านสาขาของศาสนาอื่นๆทั้งหมดนั้นยังคงมีอยู่ที่นี้ตามละครทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น ไม่มีเรื่องของความไม่ชอบ นักแสดงในละครเคยรู้สึกว่ามันไม่ชอบกันและกันไหม? พ่อพูดว่าลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นได้เห็นความสุขมากเท่ากับลูก ลูกคือนักแสดงเอกหญิงและชาย ลูกคือผู้ที่จะได้รับอาณาจักรของโลกและดังนั้นลูกควรมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้ากำลังสอนลูก! ดังนั้นลูกควรที่จะศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ ลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก เป็นพ่อที่สอนราชาโยคะแก่ลูกเช่นกัน ไม่มีผู้ที่มีร่างกายสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ พ่อสอนลูกๆดวงวิญญาณ และเป็นลูกๆดวงวิญญาณที่ซึมซับทุกสิ่ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อเล่นบทบาทของพ่อ ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขา, ละร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อสอนลูกดวงวิญญาณ ท่านจะไม่สอนเหล่าเทพ ที่นั่นเหล่าเทพจะสอนลูก พ่อสอนลูกในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น เพื่อให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เพียงลูกเท่านั้นที่ศึกษาสิ่งนี้ ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้กลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เป็นเพียงบาปที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกจริงแท้และก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนโดยตรงกับพระเจ้าในยุคบรรจบพบกัน กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าที่มีความรู้ และทำให้ผู้อื่นมีความรู้ด้วยเช่นกัน อย่าได้มีความสงสัยใดๆในพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียน
2. กลับมาน่ารักเช่นเดียวกับพ่อ รักษาความสุขที่พระเจ้ากำลังตกแต่งประดับประดาลูก อย่าได้มีความไม่ชอบหรือเกลียดชังนักแสดงใด แต่ละคนมีบทบาทที่ลูกต้องแม่นยำในละครนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมารและก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วโดยการรับการคำจูนที่ทรงพลังของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้
พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ เมื่อการคำจูนทั้งสองนี้มีพลังแล้วลูกก็จะก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูง หากมีงานรับใช้มากเกินไปและการจดจำระลึกถึงอ่อนแอ หรือหากการจดจำระลึกถึงดีมากและงานรับใช้ไม่ดี ในแต่ละกรณีลูกจะไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วสูงได้ จะต้องมีความเร็วสูงทั้งในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ให้การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน และแล้วก็จะกลายเป็นสิ่งที่ง่ายดายในการเป็นผู้มีชัยชนะต่อมาร ชัยชนะจะมองเห็นได้ในทุกการกระทำแม้กระทั่งก่อนที่การกระทำนั้นจะเสร็จสิ้น

คติพจน์: จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในขณะที่พิจารณาว่าโลกนี้เป็นเกมทางจิต และสถานการณ์ที่เลวร้ายก็จะเป็นของเล่นทางจิต

*** โอม ขานติ ***